

738/1472 - عَنْ حَكِيمِ بْنِ حِرَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي، ثُمَّ سَأَلْتُهُ فَأَعْطَانِي ثُمَّ قَالَ: «يَا حَكِيمُ، إِنَّ هَذَا الْمَالَ حَضِرَةٌ حُلُوءَةٌ، فَمَنْ أَحَذَهُ بِسَخَاوَةٍ نَفْسٍ بُورِكَ لَهُ فِيهِ، وَمَنْ أَحَذَهُ بِإِشْرَافٍ نَفْسٍ لَمْ يُبَارَكْ لَهُ فِيهِ، كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى». قَالَ حَكِيمٌ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، لَا أُرْزَأُ أَحَدًا بَعْدَكَ شَيْئًا حَتَّى أَفَارِقَ الدُّنْيَا. فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَدْعُو حَكِيمًا إِلَى الْعَطَاءِ فَيَأْتِي أَنْ يَقْبَلَهُ مِنْهُ، ثُمَّ إِنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَعَاهُ لِيُعْطِيَهُ فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَ مِنْهُ شَيْئًا، فَقَالَ عُمَرُ: إِنِّي أَشْهَلُكُمْ يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى حَكِيمٍ، أَنِّي أَعْرِضُ عَلَيْهِ حَقَّهُ مِنْ هَذَا الْفَيْءِ، فَيَأْتِي أَنْ يَأْخُذَهُ. فَلَمْ يَرْزَأُ حَكِيمٌ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى تُوُفِّيَ.

738.1472. Урва ибн Зубайр ва Саъид ибн Мусайябдан ривоят қилинади:

«Ҳақим ибн Ҳизом розияллоҳу анҳу деди: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан сўраган эдим, бердилар. Яна сўраган эдим, яна бердилар. Сўнгра яна сўраган эдим, яна бердилар. Кейин: **«Эй Ҳақим! Албатта, бу мол-дунё жозибадор, тотлидир. Ким уни нафс тўқлиги билан олса, унга бунда барака берилади. Ким уни нафс очлиги билан олса, унга бунда барака берилмайди. Худди ебтўймавса ўхшайди. Юқори қўл қуйи қўлдан яхшидир»**, дедилар. Мен: «Эй Аллоҳнинг Расули, сизни ҳақ ила юборган Зотга қасамки, сиздан сўнг то дунёни тарк этгунимча ҳеч кимдан ҳеч нарса олмайман», дедим».

Абу Бакр розияллоҳу анҳу Ҳақимни ато* олишга чақирар, у эса уни қабул қилишдан бош тортар эди. Сўнг уни Умар розияллоҳу анҳу ато бериш учун чақирди. У ундан ҳам бирон нарса қабул қилишдан бош тортди. Шунда Умар: «Эй мусулмонлар жамоаси! Албатта, мен сизларни Ҳақимга гувоҳ қиламан, мен мана бу ўлжадан унга ҳаққини таклиф қилсам, у уни олишдан бош тортяпти», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан сўнг Ҳақим то вафот этгунича ҳеч бир одамдан (бирор нарса) олмади.

* Ато - Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида жамланган ўлжа, садақа, ҳадя ва бошқа нарсалар.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI